

II JORNADA TÈCNICA DEL FESTIVAL BARCELONA ARTS DE CARRER

Inauguració Oficial

Francesc FABREGAT, director de Festes de l'Ajuntament de Barcelona

Jean Marie FRAYSSE, director del Festival Convivència i cap de PASSERELLES LLATINES

Víctor CUCURULL, director de la Fundació societat i Cultura FUSIC

Manel PONS, coordinador de la Plataforma Catalana d'Arts de Carrer i de la jornada

Es dona la benvinguda a tots els participants, 173 professionals representants de festivals i companyies d'arts de carrer, així com a les xarxes presents entre les que cal destacar XARXA BLAU, IN SITU i PASSERELLES LLATINES que s'han aplegat amb motiu del festival Barcelona Arts de Carrer de La Mercè 2003, per treballar diversos temes entre els que cal destacar la coordinació, el progrés en el treball en xarxa i la creació d'un espai cultural a l'entorn de la Mediterrània, una iniciativa del Festival Convivència PASSERELLES LLATINES recolzada pel Programa Europeu INTERREG III SUDOE amb fons FEDER de la Unió europea.

S'agraeix el suport rebut de part de l'Institut de Cultura de Barcelona i de la Unió Europea, sense el qual difícilment s'hagués pogut celebrar aquesta Jornada Tècnica.

Les imatges de la Jornada

Presentació Passarel.les Llatines

Francesc Fabregat, director de Festes de l'Ajuntament de Barcelona i Jean Mª Fraysse, director de l'Associació "A Bord du Chèvrefeuille"

Reunió treball socis de Passarel.les Llatines a la sala Noble del CERC

Foto de família Passarel.les Llatines al Pati Maning

Jornada Tècnica del Festival Barcelona Arts de Carrer

Jornada Tècnica Barcelona Arts de Carrer
19 de setembre de 2003 / recull de reflexions i propostes

CONFERÈNCIA INAUGURAL: Les Arts de Carrer i les dinàmiques urbanes

Toni González
Consultor independent

L'espai urbà és molt important per al desenvolupament de la societat. Les Arts de Carrer han de recolzar i nodrir-se de les cultures urbanes, moviments que neixen del carrer i que tenen un fort lligam amb l'entorn i un contingut crític important. Aquestes noves cultures que neixen fora del circuit institucional són la renovació de la cultura i els seus protagonistes en són els joves, que donen una sortida artística a les tensions socials. També són origen d'aquestes cultures urbanes l'arribada d'emigrants que viuen de manera intensa i creativa l'espai públic. La societat és dinàmica i també ho és la cultura. La creació artística també hauria de ser més dinàmica en connexió amb els canvis socials i culturals.

Les Arts de Carrer contemporànies neixen entre els anys 60 i 70. Als anys 80, amb el naixement de la Fira de Tàrrrega, les Arts de Carrer s'integren a la cultura oficial. Més tard, Espanya opta per tancar l'art en equipaments culturals, mentre que països del nostre entorn com França, tot i no ser pioners com nosaltres en la matèria, decideixen fer una aposta per les Arts de Carrer més decidida, situant-se al capdavant d'aquest sector. Espanya des d'aleshores ha patit un descens en la creativitat.

L'art es defineix per la seva qualitat, la seva diversitat o ús de diferents disciplines i la seva innovació. No hi ha creació artística sense innovació. El carrer, la cultura contemporània i l'ús de les noves tecnologies ofereixen unes possibilitats enormes que els artistes no acaben d'aprofitar a Espanya, degut a que no tenen temps per dedicar a la creació. En general a les Arts de Carrer se'ls demana animar el carrer i prou. Les Arts de Carrer han d'aspirar a transformar l'espai quotidià, fent veure a la gent que el món no és només el que veiem, que es pot somniar i relativitzar la realitat que ens envolta.

El folklore va ser innovador en el seu moment, però ara és un instrument en mans de les forces més conservadores. El folklore no és creació artística perquè no innova. Pot ser-ho en el moment que recrea, però en la majoria dels casos és una repetició morta que tendeix a reafirmar uns elements conservadors que frenen la innovació i la renovació. Les Festes Populars s'estan morint al nostre país perquè no evolucionen com ho fa la societat, donat que les institucions han tancat les portes a l'art contemporani.

La cultura Mediterrània europea està perdent l'ús de l'espai públic, que han fet seu els centres comercials. Ara l'espai públic ja no és l'espai de relació entre les persones, ha passat a ser l'espai de compres. En aquest sentit, les Arts de Carrer són un element clau de contrapès a la Globalització del Mercat Capitalista, donada la seva gratuïtat i el seu discurs crític.

Els immigrants sí viuen al carrer com abans ho fèiem nosaltres, i ens aporten elements nous que hem de viure i aprofitar, també des de les Arts de Carrer. El mestissatge artístic és fonamental en les noves creacions.

Al carrer el públic i els artistes estan en comunió. S'estan creant grans centres culturals on no hi va ningú. La dansa, que en els darrers anys ha contribuït de manera important a renovar el teatre, en els espais tancats és un art elitista, mentre que al carrer tothom la disfruta molt més, perquè està més a prop del públic i la relació amb l'espai urbà la fa molt més poètica i màgica.

TAULA RODONA: Què ofereixen i què demanden les Arts de Carrer?

Intervenció de Pep Fornés
Director de programes del Museu Etnològic

L'Administració és avui una realitat molt complexa. Hi ha responsabilitats polítiques, tècniques, administratives...Quan Pep Fornés en va ser tècnic dins del departament de Festes, va defensar que la democràcia havia de representar també una democratització de la cultura i que en aquest objectiu les Arts de Carrer i la Festa eren un element fonamental. També va intentar, amb l'equip amb el qual treballava, donar prestigi a la Festa. El que l'administració demana sota aquesta òptica als artistes és que entenguin la festa i hi entrin.

La visió de creació cultural que ha exposat en Toni González és etnocèntrica, ja que enten com a part de la "modernitat" les formes tradicionals d'expressió artística de les cultures dels immigrants. La responsabilitat d'aquesta manera d'entendre les coses la té tothom: l'Administració, els programadors i els artistes. Ara ens pot semblar innovador el folklore d'altres cultures, perquè resulta "exòtic" per a nosaltres, aquest folklore en realitat no té res de nou.

Ara com ara no hi ha gaire gent que pugui afirmar que "crea" del no res. Qui més qui menys "recrea", reinventa, reelabora el discurs anterior. Tot patrimoni etnològic, material o immaterial pot ser una bona font d'inspiració per a la creació artística, com sempre ho ha estat per als més grans i més "innovadors" dels creadors: Picasso, Miró, o Kandinsky, el qual va començar la seva feina com a etnògraf dibuixant cabanes i documentant amb el seu llapis la vida quotidiana de la gent.

La festa és un ritual que reflexa la vida de la societat, els seus conflictes, les seves pors i contradiccions, les seves passions, els amors i odis de la gent una a una, grup a grup i en el seu conjunt. Per això també avui la festa confronta de forma ritual les emocions d'aquesta mateixa gent amb el conjunt de normes i sancions que imposa la societat i els seus "poders". En la festa s'evidencia la transfiguració de tots i de cadascú enmig d'un somni col·lectiu en el qual el ric i el pobre confonen la seva modestia i opulència. Un temps simbòlic en el qual el savi i el foll manifesten públicament la seva semblança. Un temps de prodigis en qual el dia es pot fer nit i la nit es pot fer dia. Un temps "sagrat" on la communitat es fa perceptible, un espai liminar on estan permeses totes les expressions dels marges i on la gent marginal té un paper en la societat aparent de la festa. Els mites vius pertanyen al domini de l'oralitat, d'allò que no s'escriu. Aquest contingut psíquic del símbol és el que li confereix valor transformador. És per aquest motiu que les festes són moments consagrats a la permeabilitat dels ritus. És per això que ens ha de preocupar pensar bé un nou discurs ritual per a la festa, un discurs contemporani que sigui capaç de fer front als reptes que té plantejada la nostra societat complexa i multicultural.

No hi ha festa sense transgressió de qualsevol ordre, la festa comporta en sí mateixa un grau de dissidència i, per tant, constitueix un exercici espontani de la llibertat individual i col·lectiva. Una festa és festa quan la gent la celebra, quan se la fa seva la gent, una festa és més festa com menys es pot controlar des del poder.

Intervenció de Joan Còdol
Director de l'àrea de projectes de FOCUS

El teatre de carrer té una característica molt peculiar i molt important a destacar: una gran capacitat d'arribar al públic majoritari d'una manera molt més directa i amena.

A través de la utilització de les diferents arts escèniques, acaba per incidir molt més en grans masses de públics. fent que el rendiment que proporciona és molt més

elevat tot i que no es pot quantificar d'una manera econòmica, ja que aquests impactes, diguem-ho així, no es poden quantificar a través d'un número determinat de venda d'entrades, i es difícil de traslladar-ho en un informe anual de resultats de la programació cultural d'un municipi.

Crec que la cultura ha de ser rentable en uns altres termes de difusió, no econòmics. Si les administracions desenvolupen una política d'expansió del teatre de carrer, els grups constituïts en aquest terreny, i les empreses privades de difusió cultural, ja ens encarregarem de que a la curta o la llarga sigui rentable econòmicament, a través de diferents formules que ben segur aniran sorgint, però esta ben clar que com tot manca la llavor inicial.

Per arribar aquí evidentment es molt important també que els grups de Teatre de Carrer han de constituir-se en un format clar d'empresa privada deixant de banda i oblidant les subvencions, acatant totes les normatives vigents dins els àmbits laborals i contractuals, ja que d'aquesta manera es podria aconseguir que en molts casos quedessin emparats per la llei i poder fer valer la seva condició com qualsevol altre tipus d'empresa o treballador.

Crec que aquesta qüestió és molt important que les administracions l'assumeixin i que fomentin la cultura del teatre de carrer de qualitat, i d'alguna manera la seva programació als ajuntaments, entenent que és un apartat que ha d'anar agafant força per raons obvies ja que les darrers corrents socials fan que cada vegada més la gent viu el carrer, lloc de trobada de diferents cultures i llenguatges, així, quin millor lligam d'interrelació que un esdeveniment cultural per reendreçar la seva dinàmica ?

Dins la historia més recent del teatre de Catalunya (i potser no tant recent), on existeix un ampli ventall de possibilitats, companyies i artistes que treballen de ferm en aquest terreny resideixen a la zona de la mediterrània, tenim un dels millors planters d'Europa. La prova està en que els grups fermament constituïts treballen més a la resta d'Europa que al propi estat català i espanyol, així ja només ens van quedant poques preguntes a fer, però una d'elles i molt important es, ... perquè?

Per acabar crec que em de matisar una qüestió que és bàsica a l'hora de parlar del teatre de carrer, i demano des d'aquí que pensem d'una manera clara i contundent amb la diferencia entre el Teatre de Carrer i l'Animació Urbana, ja que darrerament sembla, i els darrers aconeixements així ho demostren, que se estan confonent els termes.

Manuel Vilanova
Director de Xarxa Teatre

Habitualment als congressos d'Arts de Carrer no mai parlem com a artistes, sinó que sempre ho fem des del punt de vista teòric. Per aquest motiu vull expressar tres reflexions habitualment comentades entre els artistes, però que no mai són emeses a les jornades de reflexió. Parlaré per tant de les fires, els premis i els crítics.

Les companyies necessiten representar els seus espectacles per guanyar-se la vida. Un producte teatral no es pot enllaunar i esperar que arribe el moment propici per a traure'l al mercat. Per això als artistes es cal imperiosament mostrar els seus espectacles a programadors una vegada estrenats. Les fires és el lloc idoni per a fer-ho. Per això les fires no solen pagar en l'actualitat els artistes. Per tant és més econòmic per a una administració organitzar una fira que un festival. Les fires creixen com a bolets. Actualment hi ha una fira de teatre cada quinze dies a l'Estat Espanyol. L'abundància de fires és sinònim de feblesa econòmica del sector. Els sectors econòmics poderosos fan poques fires. Els sectors econòmic més febles fan moltes fires on es ven molt poc. En molts casos es mentida que la Fira a canvi d'actuar sense cobrar t'ofereixi la possibilitat de donar-te a conèixer a programadors importants, ja que aquestos no acudeixen. Els llistats de programadors assistents que es difonen està inflat, degut a que s'inscriuen com a tals moltes persones que volen aconseguir entrades gratuïtes i perquè als organitzadors els interessa presentar llistats amb molt noms. Ademés donat que no es paga a les fires no hi van les companyies importants que són l'atractiu que fa que vinguin programadors internacionals. Les fires han de diferenciar la programació oficial de l'off. En aquestos moments no es pot valorar l'aportació d'un director artístic. ia

que no es sap quina es l'aposta artística del director.

El premi és la justificació per a no pagar els artistes a les fires. Els premis són del tot manipulables per part d'artistes i organitzadors. L'actual moda de donar premis es una moda que era utilitzada en França fins farà uns deu anys. L'enorme ridícul que es feia amb la concessió de premis altament discutibles va afavorir la desaparició dels premis. Hi ha hagut ja un cas en que un determinat artista que no va tindre espectadors guanyà el segon premi del públic d'un destacat festival. Posteriorment, amb una honestitat encomiable, ho ha difòs per internet amb un encapçalament on deia "Cada u es guanya la vida com pot".

El públic que acudeix regularment al teatre de sala té un perfil cultural alt, per tant els crítics saben molt be com criticar els espectacles de sala. Per contra el públic que assisteix als espectacles de carrer és molt heterogeni i pertany a totes les edats, nivells culturals i classes socials. Per això espectacles de gran éxit al carrer poden arribar a obtindre males crítiques. No es pot jutjar igual un espectacle de carrer que un espectacle al Liceu. Alguns crítics no ho entenen d'aquesta manera i com a conseqüència no els agraden gairebé mai els espectacles de carrer.

Intervencions assistents

- Perill de la mercantilització de la cultura amb la creixent externalització que fa l'Administració.
- El problema a les Arts de Carrer no és el mercat privat, sinó la seva absència.
- Les companyies de teatre de carrer subvencionen la cultura en el moment en què l'administració els paga 3 i 6 i un any després.
- Per defensar la dignitat dels artistes de carrer cal que no s'accepti treballar en condicions precàries i de forma gratuïta.
- Un pot escollir actuar sense cobrar si ho fa amb un objectiu clar, o si creu que s'ha de guanyar la vida passant la gorra.
- Les subvencions estan bé quan potencien el procés creatiu que normalment l'artista no pot fer perquè s'ha de dedicar a fer actuacions per poder sobreviure.
- El sector privat dins les Arts de Carrer no apostarà per la innovació, sinó pels productes més rendibles.

TAULA RODONA: Desenvolupament de les Arts de Carrer a Europa en xarxa

Jean Marie Fraysse
Director de PASSARELLES LATINES

Projecte que neix del festival Convivència, per a la creació de les condicions que permetin l'intercanvi d'informació projectes i artistes en la regió del sud-oest europeu. Participen en aquest projecte A Bord du Chevrefeuille, Tolouse, Agència PRIMUS, Oporto, Ajuntament d'Agüimes, Canàries, Ajuntament de Huelva i FUSIC, Barcelona.

Lucca Ossicini
Associació Alcatraz, Itàlia

La política cultural vigent a Itàlia és poc favorable per les Arts de Carrer, segons ens explica Lucca Ossicini. La legislació vigent sobre l'ús d'espais urbans no contempla les característiques del treball artístic i representa un fre.

Als fons nacionals de financiació d'art no s'hi contempla d forma específica les Arts de Carrer.

L'Associació Alcaraz aarupa artistes d'auest sector i ofereix serveis d'entrenament professional i de arup de pressió davant les institucions

Més informació a www.azalcatraz.it

Jonathan Holloway
associació ISAN, Regne Unit

Per dificultats d'última hora, no va poder assistir
Independent Streets Art Network. <http://www.streetartsnetwork.org.uk/>

Stéphane Simonin
associació Hors les Murs, França

A França l'Estat facilita recursos per les Arts de Carrer, però en menor proporció que a les altres formes artístiques. Les Arts de Carrer són una forma artística reconeguda a la política cultural del país (com també ho és al Regne Unit). El moment actual francès d'aquest sector està marcat per la reforma legal de la seguretat social dels "intermitents" que afecta especialment als actors i als actors d'Arts del Carrer. Els conflictes conseqüents han estat la causa d'anul·lació de festivals aquest estiu i encara dura. L'associació dona serveis de documentació i d'assessorament al sector que només a França compta amb 500 festivals. En el moment actual, l'associació Hors les Murs aposta pels intercanvis europeus. Te en marxa una web d'àmbit europeu www.circostrada.org. En aquesta web participen Barcelona (ODA), Londres i Brussel·les. Ofereix informació de festivals, programadors, espectacles i companyies. Més enllà de la informació, l'objectiu és la cooperació europea.

César Falo
Zaragoza Cultural

En el passat, Zaragoza Cultural ha donat preferència al carrer i a la participació en les seves actuacions. Ha desenvolupat produccions pròpies amb la fórmula de comptar amb els serveis municipals per a produir escenografies sense cost. Naturalment, això havia comportat una relació de conflicte amb empreses privades. En aquest moment estan revisant aquesta relació i pretenen estimular el paper d'aquestes empreses com a fórmula per a reforçar la producció i els intercanvis. Per altra banda, Zaragoza Cultural està desplegant una nova línia basada en una xarxa d'intercanvis, coproduccions i representacions amb les grans ciutats Bilbao, Zaragoza, Barcelona (Red del Nordeste). Es tracta d'unir forces i d'apreciar les diferències, tot superant el localisme. Sociedad Municipal Zaragoza Cultural. www.zaragozacultural.com

Renzo Barsotti
sete sois, sete luas, Portugal

Desde 1992 organitza festivals de teatre a diversos països del Mediterrani europeu . La seva fórmula es afavorir la coproducció entre ciutats mitjanes, de forma que es puguin finançar l'actuació d'artistes cars. La secció de Teatre de Carrer (Imaginarius) només funciona a Portugal. al festival de Sta. Maria de Feira. Aquest activitat al nord del país és la única que funciona de

forma estable a Portugal i compta amb una gran participació dels ciutadans.
Sete sois, sete luas, Portugal. <http://www.7sois7luas.com/>

PRESENTACIÓ DE PROJECTES ARTÍSTICS en fase de producció

A la Jornada Tècnica es van presentar alguns grans espectacles d'Arts de Carrer que estan en fase de producció i que es veuran els dos pròxims anys.

Fabien Audooren
Director de Internationaal Staattheaterfestival, Gent, Bèlgica

És el líder de la xarxa Eunetstar que compta amb la financiació de Culture 2000 de la UE per a coproduir diversos espectacles amb entitats de diversos països d'Europa.

Els membres d'aquesta xarxa que combinen els seus esforços per a produir nous espectacles d'Arts de Carrer son :

- Coup de Chauffe à Cognac, Cognac, França www.avantscene.com
- Internationaal Straattheaterfestival, Gent www.istf.be
- Oerol Terschelling Festival, Terschelling Midsland, Holanda www.oerol.nl
- Stockton International Riverside Festival, Stockton on Tees, Regne Unit www.sirf.co.uk
- Festival International des Arts Forains, Namur en Mai, Namur, Bèlgica www.artsforains.com
- Galway Arts Festival, Galway, Irlanda www.galwayartsfestival.ie
- Miedzynarodowy Festival Teatralny Malta, Poznan, Polonia
www.malta-festival.com.pl
- Teatrul Radu Stanca, Sibiu, Rumania www.sibfest.ro
- Lent Festival & Ana Desetnica, Ljubljana, www.anadesetnica.org

Pierre Sauvageau
Director de Lieux Publics, Marsella

És líder de la xarxa In Situ, que compta amb finançament de Culture 2000 de la UE per a coproduir espectacles d'Arts de Carrer.

Els criteris dels espectacles que produeix In Situ es defineixen així:

- projectes de col·laboració entre diferents ciutats de països d'Europa
- que es tornen a escriure i a adaptar a cada ciutat on es representen
- amb temàtiques europees sobre el lloc del ciutadà en la nova democràcia europea
- son projectes innovadors que demanen mitjans extraordinaris.

Els espectacles que està produint la xarxa In Situ:

Quand est-ce qu'on arrive
De la compagnie Ici même

Produit per Hors les Murs, Marsella i Atelier 231, Sotteville

En una àrea de servei d'una autopista s'escenifica un grup d'habitatges de talla mínima, transformables. El públic hi arriba en autocars i son tractats pels actors com possibles compradors i futurs habitants.

La situació juga sobre la decadència de la vida urbana i el pes determinant que el transport per automòbil hi juga cada dia més. Portant les coses a l'extrem absurd, l'espectacle col·loca els habitatges a la mateixa autopista.

Està prevista la seva estrena pel any 2005.

Painfull creatures

De la companyia Mischief La - Bas

Produeix UZ Events, Glasgow.

És un espectacle que condueix el públic per un itinerari misteriós en un parc, on va descobrint escenes classiques o modernes de dolor, des dels mites grecs al santoral, fins al piercing. Aquesta fira perversa acaba amb una escultura de foc.

Es presentarà el 2004 als festivals de Big in Falkirk i Bradford

La Balade

De Studio Percussion i Les Pietons

Produeix La Strada, Gratz

Un viatge musical de 15 acordions a través de les avingudes de la ciutat, escenificaran un duel entre dues dives d'òpera, inundaran el pati del Seminari amb un núvol de só i enviaran al públic un cor en bicicleta. L'espectacle integra diversos conjunts musicals en un itinerari urbà

S'ha presentat per primera vegada al festival de Gratz d'aquest estiu 2003

Finalment, s'ha presentat un espectacle en fase de producció que s'ha iniciat a Barcelona:

Trans – Ports

De D'Aigua, Teatre de Participació i Generik Vapeur

Produeix FUSIC

Festa mediterrània en forma d'espectacle, diàleg cultural i cohesió social.

Integració de "l'Espai de Participació Teatral" de D'Aigua, amb un clàssic del teatre de carrer, Generik Vapeur

Es produirà durant 2004 i es presentarà a la primavera del 2005

Jornada Tècnica Barcelona Arts de Carrer
19 de setembre de 2003 / presentació, ordre del dia

Presentació

La renovació de les Arts de Carrer és un fet característic de la vida cultural europea dels últims anys. Òbviament, respon a una tradició urbana de segles, que de forma simultània i amb formes innovadores emergeix a diversos països i ciutats.

Trobem una curiosa diversitat en el món modern d'aquest fenomen: Arts de la Rue, Teatro di Strada, Street Arts, Strassenteather, Arts de Carrer, Teatro de la Calle..En tots els casos, parlem d'arts escèniques pensades pel carrer i combinant teatre, música, dansa, exercicis de circ, focs artificials, desfilades, arts gràfiques, vídeo..

Si intentem trobar un element comú a aquest moviment emergent tindrem evidents dificultats, però podríem aventurar que:

- ja no el veiem únicament com un patrimoni tradicional que conservem sinó com un producte de creació artística plenament innovador
  - no vol ser únicament un producte local sinó un projecte artístic amb vocació europea
  - ja no vol ser la ventafocs de les arts sinó un producte de qualitat equivalent als que es presenten en sales d'espectacles i auditoris.
  - és una activitat artística que no vol continuar vivint en precari sinó produir i crear amb continuïtat com les altres arts convencionals, amb els recursos necessaris.
- Però en tots els casos, es tracta de néixer al carrer i viure al carrer, és a dir, està pensat per a adaptar-se a llocs urbans concrets i reals, no a escenaris artificials i homogenis.

En fi, tot això serà així o no, el temps ho dirà. En tot cas, la Jornada no vol fer la teoria de les Arts de Carrer sinó facilitar la feina a aquells que la estan realitzant, artistes, operadors, tècnics, gestors, productors, polítics.

JORNADA TÈCNICA DEL FESTIVAL BARCELONA ARTS DE CARRER

A la CCCB, carrer Montalegre, 5 - 08001 Barcelona

El dia 19 de setembre 2003

Ordre del dia

9:00 h. Registre i documentació

10:00 h. Introducció.

Les Arts de Carrer i les dinàmiques urbanes.

Toni González, consultor independent,

10:30 h. a 12:00. Taula rodona.

Arts de carrer: què ofereixen i què demanen?

Moderada per Manel Pons, coordinador de "d'Aigua - teatre ciutadà": introducció sobre la Plataforma Catalana d'Arts de Carrer

Llorenç Corbella, director artístic de la Fira de Teatre al carrer de Tàrraga

- Què ofereix el programador i què demana a artistes i institucions?

Manuel Vilanova, director de Xarxa Teatre.

- Què ofereix l'artista i què demana a programadors i institucions?

Joan Còdol, director de l'àrea de projectes de FOCUS

- Què ofereixen les institucions i què demanen a programadors i artistes?

12:00-12:30 h. Pausa

12:30-14:30 h. Taula rodona.

Desenvolupament de les Arts de Carrer a Europa en xarxa.

Participaran:

- Lucca Ossicini, Assoc. Alcatraz, Itàlia

- Jonathan Holloway, Assoc. ISAN, U.K

- Stéphane Simonin, Assoc. Hors les Murs, França

- César Falo, de Zaragoza Cultural : "Artes de calle y la nueva gestión cultural de los municipios"

- Renzo Barsotti, 7 sois 7 luas, Portugal

14:30- 16:00 Pausa

.16:00 a 17:00 Presentació dels projectes artístics de les xarxes europees In Situ i EUNET-STAR. Participaran:

Pierre Savageot, Lieux Publics, Marsella

Werner Schrempf, Die Organisation, Gratz

- Neil Butler, UZ Events, Glasgow

- Fabien Audooren, EUNETSTAR.

- Víctor Cucurull, FUSIC, Barcelona

17:00 a 18:00. Presentació de la xarxa cultural mediterrània "Passarelles latines"

- Jean Marie Fraysse : el projecte europeu Convivència/Passarelles latines

- Víctor Cucurull i Ferran Morillas : Xarxa blau i Passarelles Latines, una federació de xarxes culturals mediterrànies.

18:00 Visita al Punt de Trobada de la Mercè. Els participants de la Jornada disposaran de l'acreditació del Punt de Trobada on podran rebre informacions i concertar contactes amb altres professionals durant tots els dies del festival

FEDER

S U D O E
I N T E R R E G I I I B

Secretaria de la Jornada a FUSIC, Fundació Societat i Cultura
Manel Pons, coordinador de la Jornada
jornada@artsdecarrer.org
telèfon 932 157 411
fax 932 157 932
Adreça postal:
FUSIC
c. Consell de Cent 347
08007 Barcelona.